

ת"פ 51918/06/12 - מדינת ישראל נגד לאוייר אחד בע"מ, אביבה חימוביץ-ויינשל, ישראל ויינשל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51918-06-12 מדינת ישראל נ' לאוייר אחד

בע"מ ואח'

כב' הש' ש. אבינור

המאשימה

נגד

הנאשמים

מדינת ישראל

1. לאוייר אחד בע"מ

2. אביבה חימוביץ-ויינשל

3. ישראל ויינשל

גזר דין

א. רקע כללי:

1. שלושת הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום - כפי שבאה לפניי מפיהם של נאשמים 2 ו-3 - בביצוע שלוש עבירות של אי הגשת דוחות לפי הוראות סעיף 216(4) יחד עם סעיף 117, וביחס לנאשמים 2 ו-3 גם עם הוראות סעיף 224 א (אחריות מנהלים), לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת מס הכנסה).
2. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום היתה נאשמת 1 חברה פרטית הרשומה בישראל, אשר עסקה בשיווק תקשורת סלולרית. נאשמים 2 ו-3 היו מנהליה הפעילים של נאשמת 1. בנסיבות אלה היו הנאשמים חייבים, על פי הוראות פקודת מס הכנסה, להגיש באותה התקופה דו"ח, בצירוף מאזן וחשבון רווח הפסד מאושרים על-ידי רואה-חשבון, על הכנסותיה של נאשמת 1 (להלן - דו"ח). על פי עובדות האישומים הראשון עד השלישי, הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדוחות הנדרשים, בשנת המס 2008, בשנת המס 2009 ובשנת המס 2010.
3. נאשמים 2 ו-3 הודו בעובדות אלה, בשם כל הנאשמים. על יסוד הודאה זו הורשעו שלושת הנאשמים, כאמור, בעבירות הנ"ל בהן הם הואשמו בכתב האישום.
4. מאז הגשת כתב האישום הסירו הנאשמים את מחדליהם באופן מלא. יחד עם זאת, כתב האישום לא הומר בקנס מנהלי נוכח קיומם של מחדלים נוספים שמחוץ לכתב האישום. לטענת הנאשמים, אין ביכולתם להסיר מחדלים נוספים אלה בשל סכסוך שנפל בינם לבין צד שלישי.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

5. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש וציינה כי אין לנאשמים הרשעות קודמות. עוד ציינה ב"כ המאשימה, בהגנותה, כי נוכח הסרת המחדלים מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה מועטה

ביותר. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לעונשים של מאסרים מותנים וקנסות בלבד.

6. באשר למתחם העונש ההולם לעניין הקנסות טענה ב"כ המאשימה, בעניינה של נאשמת 1, למתחם שבין קנס בסך של 1,000 ₪ לבין קנס בסך של 5,000 ₪. בעניינם של נאשמים 2 ו-3 טענה ב"כ המאשימה למתחם שבין קנס בסך של 8,500 ₪ (כשיעור הקנס המנהלי) לבין קנס בסך של 29,200 ₪ (כשיעור הקנס המקסימלי הקבוע בהתאם להוראות סעיף 61 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין)).

7. נאשמים 2 ו-3 עתרו, מצידם, להטלות עונשים מתונים ככל האפשר. נאשם 3 טען כי הנאשמים עשו כל שביכולתם להסרת המחדלים, והסיבה היחידה שלא הסירו גם את המחדלים שמחוץ לעובדות כתב האישום נעוצה בסכסוך שנפל בינם לבין צד שלישי. עוד הדגיש נאשם 3 את הנזק הכלכלי העצום שסבלו כל הנאשמים בפרשה דנא, כשלדבריו לא זו בלבד שהם לא העלימו הכנסות אלא הלכה למעשה אף שילמו מס ביתר.

8. נאשם 3 הוסיף וציין כי נאשמת 1 אמנם עדיין חברה פעילה, אך לדבריו מדובר בפעילות מינורית ביותר לקראת סגירתה של החברה בחודשים הקרובים. נאשם 3 ביקש אפוא להקל ככל שניתן בעונשם של כל הנאשמים.

9. נאשמת 2 ציינה כי התלבטה אם לציין, בדבריה בבית המשפט כי היא עובדת בהתנדבות מזה שנים ארוכות, ותורמת לחברה בישראל בדרכים רבות, ואף השקיעה כספים רבים בפעילות חברתית.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

10. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראת סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

11. באשר לעבירות דנא, הערכים החברתיים הנפגעים מביצוען הם ההגנה על הקופה הציבורית וההגנה על השוויון בנשיאה בנטל המס. יתר על כן, נוכח תפקידו המרכזי של הדיווח בפעילות רשויות המס, אי הדיווח פוגע בפעולה התקינה של רשויות המס, ביכולתן לחשב את שיעור המס ולגבותו ובאמון הציבור ברשויות המס.

12. יחד עם זאת, במקרה דנא המחדלים מושא כתב האישום הוסרו לחלוטין. כידוע, בעבירות פיסקליות כגון דא הסרת המחדלים - הגם שכמובן אין בה כדי לאיין את העבירה - הינה סוגיה היורדת לשורשה של שאלת העונש, סוגיה שאף המאשימה עצמה מבקשת להתחשב בה במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם (ר' והשווה ת.פ. 10483-08-12 **מדינת ישראל נ' קשמש בע"מ ואח'** (27.11.14), בפסקאות 14 עד 16 לגזר הדין). ואכן, גם במקרה דנא הסכימה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שאיננו כולל רכיב של מאסר בפועל, וזאת נוכח הסרת המחדלים.

13. בנסיבות אלה אני קובע, אפוא, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא כולל רכיב של מאסר

מותנה וענישה כלכלית. ברכיב המאסר המותנה מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה של חודשיים לבין מאסר מותנה של שמונה חודשים. לבסוף, ברכיב הענישה הכלכלית מתחם העונש ההולם הוא בין קנס בשיעור של כמה אלפי ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

ד.

14. בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט במקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין ענינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות הסעיף האמור. עוד יש להתחשב, במקרה דנא, בכך שמדובר בשלושה אישומים שונים, אשר בוצעו על פני תקופה של שלוש שנות מס רצופות (לעניין ענישה בריבוי אישומים ר' גם בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין).
15. לכף קולה יש לזקוף את העובדה שמדובר בנאשמים ללא כל עבר פלילי, עובדה משמעותית בפרט נוכח העובדה הנוספת שמדובר בנאשמים שאינם צעירים (נאשמת 2 ילידת 1957 ונאשם 3 יליד 1952). עוד יש לקחת בחשבון את טענת הנאשמים כי נאשמת 1 נמצאת בשלב של סיום עסקיה וסגירתם, ופעילה כיום ברמה מינימלית בלבד, ובמידת מה גם את טענת הנאשמים כי אי הסרת המחדלים שמחוץ לכתב האישום - שבעטיים לא הומר תיק זה בקנס מנהלי - אינה נובעת מהתנהגות פסולה מצידם של הנאשמים; בפרט נוכח המסמך שהוצג היום, שלפיו אמנם קיימת אפשרות ממשית להסרתם של מחדלים אלה.
16. בנסיבות אלה יש מקום לגזור את דינם של הנאשמים באופן מתון. אשר על כן אני גוזר בזה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשמת 1:

קנס בסך של 4,000 ₪.

הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.15 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה ונאשמת 1 לא תשלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

על נאשמת 2:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא תישא הנאשמת אלא אם כן תעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ב) קנס בסך של 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.15 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

היה ונאשמת 2 לא תשלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

על נאשם 3:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ב) קנס בסך של 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.15 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

היה ונאשם 3 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15 יוני 2015, במעמד הצדדים.